

பக்தி இலக்கியத்தில் அறம்

அ. மோகன் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, டாக்டர் அம்பேத்கர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), வியாசர்பாடி, சென்னை-600 039, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Virtue in Devotional Literature

A. Mohan a,*

^a Department of Tamil, Dr. Ambedkar Government Arts College, Vyasarpadi, Chennai-600039, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilmohan1977@gmail.com

Received: 12-08-2022

Revised: 07-10-2022

Accepted: 28-10-2022

Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Devotional literature is a book of virtues that teaches virtue. Although the gods of various religions are different, all the theologies emphasize the idea that mankind should live together without any differences. It is the people who follow different religions who judge that my deity is superior and the deities worshiped by others are inferior. Saiva Nayanmars, Vaishnava Alvars and the Siddhars of Tamil Nadu saw revolution in religious philosophies. The songs which they criticize and condemns caste system and religion in the society. Siddhars like Shivavakkiyar believe giving image to the increase's inequality. Even in 20th century caste and religious issues are there. In order to eradicate all these, literature conveys the moral values to people. The period from 7th to 12th century AD in our Tamil language was the period when the Devotional Literature gained strength, and it continued till the 19th century. Hence the Christian and Islamic literature flourished. However, Devotional literature refers to Saiva Vaishnava literature. Therefore, the purpose of this article is to explain the principles of knowledge implied in Saiva Vaishnava literature. This article shows the importance of developing moral thoughts which are mandatory.

Keywords: Devotional Literature, Relationship, Saiva Nayanmars, Vaishnava Alvars, Siddhars

முன்னுரை

காலம் காலமாக அறத்தை உணர்த்தும் இலக்கியங்கள் உலக மொழிகளில் மிகுதியாகவே இருந்து வருகிறது. அதிலும் தமிழ் போன்ற பழைமையான மொழிகளைச் சார்ந்த இலக்கியங்கள் மனிதனுக்குத் தேவையான அறச் சிந்தனைகளை தூண்டி வருகின்றன. சங்க இலக்கியம் தொட்டு தற்கால இலக்கியம் வரை நீதிபோதனைகளை உணர்த்தும் இலக்கியங்கள் தமிழில் உருவாகி இருப்பது கண்கூடு. பக்தி மொழியாகிய தமிழ்மொழி சுமார் நூற்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் பக்தி பனுவல்களாகவே கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்ட அறக்கருத்துச் சார்ந்த பாடல்களைத் தொட்டுக் காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகிறது.

சமயம் உணர்த்தும் அறம்

திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் அறஞ்செயான்

"அறம் அறியார் அண்ணல் பாதம் நினையுந்

திறம் அறியார் சிவலோக நகர்க்குப்
புறம் அறியார் பலர் பொய்மொழி கேட்டு
மறம் அறிவார் பகை மண்ணின்றாரே"

அறத்தை நினையாதவர் சிவபெருமானது திருவடியை நனைக்கும் முறையையும் அறியாதவரேயாவர். அதனால் அவர் சிவலோகத்தின் அருகிலும் நெருங்குதல் இயலாது (Manikkavasagan, 2006). (நரகமே புகுவர் என்பதாம்) தம்மோடொத்த அறிவிலிகள் பலர் கூறும் மயக்க உரைகளைக் கேட்டு அவற்றின் வழி நின்று பாவங்களைச் செய்பவர்கட்கு அப்பாவமும் பொருளைக் கொடுத்தல் மீட்டல்களால் பலரிடத்து உண்டாகும் பகைகளுமே எஞ்சுவனவாம். மேற்குறித்த இவ்வுரையில் திருமூலர் உணர்த்தும் அறம் குறித்த சிந்தனை தெள்ளிதின் விளங்கும்.

அதே போன்று மாணிக்கவாசகரும்
"அறம்பாலும் என்னும் அரும்
கயிற்றால் கட்டி
புறத்தோல் போர்த்து
எங்கும் புழு அழுக்குமூடி
மலம் சோரும் ஒன்பது
வாயில் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும்
வஞ்சனையைச் செய்ய"

கொடிய வினையில் சிக்குண்டிருக்கும் என்னை மறைத்து மூடிய மாயையாகிய இருளினை செய்யத் தகுந்தது, செய்யத்தகாதது என்னும் விதிகளால் கட்டி, மேலே ஒரு தோலும் சுற்றி கெட்டுப் போவதாகவும், அழுக்கினை உடையதாகவும் உள்ள திசுக்கள் நிறைந்து, மலத்தினை வெளியேற்றும் ஒன்பது துளைகள் உள்ள வீடான இவ்வுடலை வைத்துக் கொண்டு மயங்கி நிற்க. ஐந்து புலன்களும் ஏமாற்ற உடலின் தன்மை பற்றின் அதன் செயல்பாடுகளைப் பற்றியும், நிலையாமையை பற்றியும் இவ்வுடலையே வீடாக உருவகப்படுத்தி திருவாசகத்திலே பாடப்பட்டுள்ளது (Manikkavasagan, 2006).

திருஞானசம்பந்தர் நோக்கில் அறம்

"மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்
வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர்
குறைவிலை
கண்ணில் நல்லதுறும் கழுமல
வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளும்
பெருந்தகை இருந்தே"

என்ற இப்பாடல் சைவர்களின் திருமணங்களின் போது ஓதுவார்களால் பாடும் பாடலாகும். அதுமட்டுமல்ல இறைவன் உமையொருபாகனாய் இருக்கும் கோலத்தைக் காட்டி மகாகவி பாரதி பாடியதுபோல் ஆணும், பெண்ணும் சரிநிகர் சமமாய் இருந்தால் இல்லறம் நல்லறமாக இருக்கும்.

அப்படி வாழ்பவர்களுக்கு எந்தக் குறையுமில்லை என்ற நம்பிக்கையையும் தருகின்றது இப்பாடல் வரிகள் (Manikkavasagan, 2006).

"அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே"

அன்பும் சிவமும் வெவ்வேறு ஆனவை என அறிவிலிகள் நினைப்பர். மேற்குறித்த இரண்டும் ஒன்றே என்பதை உணர்ந்தால் அன்பின் வடிவமாய் விளங்கும் சிவமாகவே தன்னை உணர்வர் என்ற ஆழமான அறம் சார்ந்தக் கருத்தை திருமூலர் பதிவுச் செய்துள்ளார் (Manikkavasagan, 2006).

இதே போன்று பூதத்தாழ்வார்,

"அன்பே தகளியா ஆர்வமே

நெய்யாக

இன்புருக சிந்தை இடுதிரியா

நன்புருகி

ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினேன்

நாராணற்கு

ஞானத் தமிழ் புரிந்த நாள்"

நாராயணனை வழிபடுவதற்கு ஒளி மிகுந்த அகல் விளக்காய் திகழ்வது அன்பே ஆகும். இறைவன் திருமால் மீதுக்கொண்ட ஆர்வமே அன்பின் வடிவாய் விளங்கும் அகல்விளக்கில் ஊற்றிய நெய்யாகும். ஒளிமிகுந்த திரியாய் திகழ்வது இறைவன் திருமால் மீது கொண்ட சிந்தனையே ஆகும் (Manikkavasagan, 2006).

அத்தகைய இறைவன் மீது அறிவின் ஒளியாய் விளங்கும் இறைவனை ஞானத் தமிழ்க் கொண்டு சுடர்விளக்கு ஏற்றினால் இறைவன் எல்லா அருளும் வழங்குவான் எனக் குறித்து உள்ளார்.

அன்பும் சிவமும் ஒன்றே என்பது திருமூலர் கருத்து இறைவன் திருமாலை வழிபட அன்புதான் அகல் விளக்கு என்பது பூதத்தாழ்வாரின் கருத்து. எத்தகைய அறமாக இருந்தாலும் அவற்றிற்கு அச்சாணியாய் திகழ்வது அன்பே ஆகும் என்பது இதன்மூலம் நன்கு விளங்கும்.

"படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயின்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா

நடமாடக் கோயில் நம்மர்க்கு நன்று ஈயில்

படமாடக் கோயில் பகவதற்கு அது ஆமே"

ஏழைகளின் உள்ளே வாழும் இறைவன் பசித்திருக்கையில் படமாடக் கோயிலில் இருக்கும் இறைவனுக்கு பொருளைக் காணிக்கையாக அளித்தால் அது நடமாடும் கோயில்களான ஏழைகளுடன் பசியில் வாடும் இறைவனுக்குச் சென்றுச் சேராது. ஆனால் நடமாடும் கோயில்களான ஏழைகளுக்குத் தரும் பொருளானது படமாடும் கோயிலில் உள்ள இறைவனுக்கு உடனே சென்றுவிடும் என்பது திருமூலர் கூற்று என்ற இப்பாடல் உயிர் இரக்கக் கோட்பாட்டை பிற்காலத்தில் இராமலிங்க அடிகள் பரப்புவதற்கு அச்சாணியாய் நின்றது என்றால் அது மிகையாகா (Manikkavasagan, 2006).

"வாடிய பயிரை கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்

பசியால் இளைத்தே வீடுதோறிரந்தும்

பசியாறாததயர்ந்த வெற்றரைக்
 கண்டுள்ளம் பதைத்தேன்.
 நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோர்
 என்றேர்உறக் கண்டுள்ளம் துடித்தேன்.
 ஈடில் மணிகளாய் ஏழைகளாய்
 நெஞ்சு இளைத்தவர் தமைக்
 கண்டே இளைத்தேன்"

என்று பசியால் வாடுபவர்கள் கண்டு மனம் பதைபதைத்து வள்ளலார் பாடிய ஆறாயிரம் பாடல்களின் திரட்டான திருவருட்பாவில் மனமுருக பாடியிருப்பது அவரது அருட் பெருங்கருணை உள்ளத்தை பறைசாற்றுகிறது. அப்பர் அடிகள் தனது நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில் இறைவனின் ஐந்து எழுத்து மந்திரமான நமச்சிவாய என்ற மந்திரமானது எல்லோரும் தன் சோதனையில் இருந்து மீண்டுவர உதவும் ஆயுதமாய் விளங்கும் என்பதை,

"சொற்றுணை வேதியன்
 சோதி வாடிவானவன்
 பொற்றுணைத் திருந்தடி
 பொருந்தக் கைதொழக்
 கற்றுணைப் பூட்டியோர்
 கடலிற் பாய்ச்சினும்
 நற்றிணை யாவது
 நமச்சிவாயவே".

நமசிவாய என்ற சொல்லுக்கு வேதமுதல்வனாய் விளங்குபவன் அவன் அருளே உருவான சோதி வடிவாய் விளங்குபவன் விலைமதிப்பற்ற பொன்னால் ஆன அவன் திருவடிகளை கைகூப்பி வணங்கினால், எத்தனை சோதனைகள் வந்தாலும் கல்லைக் கட்டி கடலில் தூக்கி எறிந்தாலும் அவற்றில் இருந்து மீண்டுவர நமசிவாய என்ற ஐந்து எழுத்து மந்திரமே துணையாய் நிற்கும் (Manikkavasagan, 2006).

"ஊர் இலேன் காணி இல்லை
 உறவு மற்று ஒருவன் இல்லை
 பாரில் நின் பாத மூலம்
 பற்றிலேன் பரமமூர்த்தி
 காரொளி வண்ணனே என்
 கண்ணே கதறுகின் றேன்
 ஆருளர் களைக் கண்ணம்மா
 அரங்க மாநகர் உளானே!"

நான் உரிமை கொண்டு வாழ இவ்வுலகில் எந்த ஊரும் இல்லை என நின்று சொல்லிக் கொள்ள காணி அளவு நிலமும் இல்லை. உறவு என்று கொண்டாட உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் எனக்கு இல்லை. ஆகவே, இவ்வுலகில் எனக்கு வழிகாட்ட உன் திருவடிகளைத் தவிர வேறு எதுவும் எனக்கு இல்லை. ஆகவே, எனக்கு அருள்தரும் உன் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டேன். கருநீல வண்ணனே,

என் கண்ணனே நான் கதறுகின்றேன். என் நிலையைப் புரிந்து எனக்கு ஏற்ற அருள்வாயாக. திருவரங்கக்கோயில் கொண்டுள்ள திருவரங்க நாதனே உன்னை வணங்குகின்றேன். இறைவன் திருமாலின் திருவருளை வேண்டி நிற்கிறார் விப்ரநாராயணன் என்னும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். அவர்தம் இப்பாடல் இவ்வுலக நிலையாமை குறித்தும் நிலையற்ற மனித உறவைப் பற்றியும் நமக்கு உணர்த்துவதோடு நிலையான வாழ்வு பெற துணை நிற்பது திருவரங்கநாதனின் திருவருளே என்பதை உணர்த்துகிறது (Manikkavasagan, 2006).

முடிவுரை

இறை உணர்வை கடைபிடித்தால் அறம் பெருகும். உலகின் அறச்செயல்கள் அனைத்திற்கும் அச்சாணியாய் திகழ்வது அறமே ஆகும். சமூக அழுக்குகள் நீங்கி மனித அறம் பெருக துணை நிற்பது தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள் என்றால் அது மிகையில்லை. அன்பின் வழியில் நின்று அறத்தினைக் கடைபிடிப்போம்.

References

Manikkavasagan, G. (2006) Thirumoolar Aruliya Thirumanthiram, Uma Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License